

ANGOULEME 93

IDENTITEETTIKRIISEJÄ JA SUHDETOIMINTAA

Will Eisner ja Morris

Ihminen on tottunut siihen, että Suomessa kaikki vanha ja hyvä revitään alas. Tilalle pystytään uutta ja mautonta. Mutta muisteltuun ynnä kuvailtuun lento- ja junamatkojen aikana vastaanottavaiselle noviisijleisille Angoulêmen Cafe de la Paixin erinomaisuutta kapakkana ja sosiaalisen olemisen sijana ja referoituaan **H. Paakkasen** vuonna 1988 Rauhankahvilaksi nimeämään paikkaan liittyviä traagisia ja koomisia sattumuksia, keski-ikäisille 27. tammikuuta järkytys oli sanoin-kuvaamaton.

K kaikki ne aiemminkäyneet, jotka eivät tänä vuonna päässeet Angoulêmeen, pystyivät näkemään sielunsa silmin sen järkytyksen ja pakahduttavan tunteen, joka syntyy kun palanen identiteettiä lennähtää ihmisolemuksesta. Se tapahtuu, kun pahaa-aavistamaton festivaaliloon avomieliin valmistautuva henkilö kävelee Hotel d'Orleansista ylös mäkeä, Angoulêmen vanhaan keskustaan, ohittaa kaupungintalon saapuakseen Cafe de la Paixiin nauttimaan

ennen kaupungin juhlavastaanottoa yhden Pineau'n, sen festivaalin ensimmäisen, vain huomatakseen että tuo viehättävä ja lukuis-käyttöinen ravintola-kapakki on poissa, baaritskeineen, patinoituneine kalusteineen ja yön pikkutunneillakin aina niin valoisine tarjiljoineen, iäkkäisesti, kolkoksi muovibrasserieksi, jonka nimi ei edes jäänyt mieleen, käänteisrestauroituina.

Ihmiselle on onneksi annettu kyky selviytyä. Jo toisena itana tulevaisuus näytti näillä osin paremmalta. Ensimmäisen illan epäetietoisuuden jälkeen Churchill ja Chat Noir jakoivat yhteisvastuullisesti kantapaikan aseman, ja festivaalin sunnuntaina päättyessä saatettiin todeta Churchillin vieneen lievän voiton, henkilö-kunta-, musiikki-, ja tilankäyttöpiestein.

Luonnollisesti päiväsaikaan oli sitä ennen tapahtunut enemmän. **Morris** ja **Frank Margerin** keräsivät festivaaleilla suurimman huomion, Germaanien näyttely jäi ranskalais-tähtien varjoon - osin aivan ansiostakin.

Lorenzo Mattottin uskolliset ystävät tiirailivat antaumuksella Hotel Saint-Simoniin ja Galerie NR:ään ripustettuja lähes 300 originaalia ja jatkoivat keskustelua Mattottin kanssa yön pimoinä tunteina.

Hyvistä säleistä johtuen maksavaa yleisöä oli tänä vuonna pyöreät satatuhatta. Ranskalaiskustantajista puuttui tapansa mukaan Dupuis, ja sen lisäksi myös Albin Michel, joka suutahti koskei yksikään heidän albumistaan päässyt palkintoehdokkaaksi. Se, miksei Humanoides Associes -kustantamon **Enki Bilalin** *Froid Equateur* päätyneet palkintolistoilta, jäi selvittämättä. Katsottiinko vuoden parhaan ranskalaisen kirjan palkinnon jo riittäneen.

Grand Prixin sai **Lauzier**, mutta tärkeimmät Alph-Artit menivät ilahduttaville teoksille. Taitavan käsikirjoittajan **Yannin** ja nuoren naispiirtäjän **Edithin** *Basil et Victoria* -sarjan kakkosteos Jack arvostettiin vuoden parhaaksi albumiksi. Basil ja Victoria ovat räävittömiä dickenstyylisen miljöö'n kasvattamia pyöreäpäisiä lapsinahmoja.

Art Spiegelmanin *Maus II* korjasi jälleen yhden palkinnon ja yleisö oli äänestänyt vuoden parhaaksi **Frank le Gallin** *Theodore Poussin* -sarjan kuudennen teoksen. Sanomaprintin julkaisi tästä mainiosta sarjakuvasta vuosia sitten ensimmäisen osan. Esitänkin tässä toiveen sarjan jatkamisesta.

Ensi kerran jaettiin käsikirjoitus-AlphArt. Sen sai sveitsiläinen **Cosey** albumista *Saigon-Hanoi*.

Festivaalin kansainvälisten oikeuksien myyntipuoli on yhä kasvussa. Paikalla oli yli 50 kustantajaa, pääosin eri puolilta Keski-Eurooppaa mutta myös Japanista ja USA:sta. Ensimmäistä kertaa myös ranskalaiskustantajat olivat mukana laajalla rintamalla.

Suomalaisista kustannustaloista olivat paikalla **Liken Kari Puikkonen** sekä debytantti Jalavan **Marja Luoma** ja Sanomaprintin **Riku Perälä**. Angoulêmen tuulia haisteli ensimmäisen kerran myös **Esko Oksiala** Tekstikuvasta.

Paikalla nähtiin Kalletuotannon miehet sekä Kemin arktisen festivaalin aktiivinen edustaja **Ilpo Koskela** jakamassa julisteita ja käyntikortteja. Vireä tamperelainen sarjakuvakauppa Kukunor suoritti laajoja oheisrekvisiittahankintoja ja nuoren suomalaisen sarjakuvan myyräntöy oli voimakasta *Naarassarjojen* sekä *Sarjakuvastimen* ansiosta.

Petri Kempainen